

نشست بدون 'وحدت' جهان عرب

نشست سران عرب در دوحه، اولین فرصت جمعی جهان عرب در زمان ریاست جمهوری باراک اوباما برای موضع گیری واحد در برابر چند مساله کلیدی است که آقای اوباما نیز در حال دست و پنجه نرم کردن با آنهاست.

افزایش نفوذ ایران در منطقه جهان عرب را که در رقابت برای به دست گرفتن جایگاه رهبری منطقه است دچار شکاف کرده است.

از این نشست به چه ترتیب بعدها یاد خواهد شد؟ آیا این نشست مقدمه ای برای اتحاد اعراب خواهد بود؟

احتمال کمی در این زمینه وجود دارد. برای شروع، نه حسنی مبارکی، رئیس جمهوری مصر و نه وزیر خارجه این کشور در نشست ها حضور پیدا کردند.

آیا این نشست بازگشت محتاطانه سوریه به جهان عرب را رقم خواهد زد یا تحت الشعاع حضور عمر البشير، رئیس جمهوری سودان خواهد بود که حکم جلب دادگاه بین المللی جزایی را نادیده گرفته و به قطر سفر کرده است؟

آیا در این نشست طرح صلح عربی عربستان با این هشدار که چنین طرحی برای همیشه سر میز مذاکره نخواهد بود، مطرح می شود؟

جهان عرب در حالی در این نشست شرکت می کند که بیشتر از همیشه دچار شکاف است.

در ماه ژانویه، در هنگام تهاجم نظامی اسرائیل به غزه، دو نشست سران رقیب کشورهای عربی در کویت و دوحه برگزار شد.

نشست دوحه با حضور خالد مشعل، رهبر حماس به عنوان گردهمایی

اردوگاه رادیکال تعبیر شد.

این بار تنها یک نشست برگزار می شود و تنها مصر است که نماینده بلندپایه ای در این اجلاس ندارد.

اما نشستی که از سوی برخی روزنامه نگاران عربی به عنوان نبرد نشست ها یاد شده بود، در واقع نبردی برای به دست گرفتن رهبری جهان عرب است.

و این نبردی است که ادامه دارد.

مصر، عربستان سعودی و کشور کوچک قطر خواهان به عهده گرفتن نقش چشمگیری هستند.

مصر قطر را در ناکامی مذاکرات گروه های فلسطینی مقصر می داند.

این بار شاید تنها یک نشست برای سران عرب برگزار شده اما به نظر می رسد وحدت، در حال حاضر دست یافتنی نیست.